

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobkyně **L. H. T.**, zastoupené JUDr. Drahomírou Janebovou Kubisovou, advokátkou se sídlem Blahoslavova 186/II, Mladá Boleslav, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6. 2007 č. j. OAM-10-234/LE-BE03-BE01-2007, E. č. L006932, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. srpna 2007, č. j. 47 Az 18/2007 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, JUDr. Drahomíře Janebové Kubisové, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 5712 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný správní orgán zamítl stěžovatelce žádost o udělení mezinárodní ochrany jako žádost zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být kasační stížnost podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné též na www.nssoud.cz. Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu.

Stěžovatelka v podané kasační stížnosti, ve znění jejího doplnění ze dne 20. prosince 2007, uplatňuje důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Stěžovatelka upozorňuje na to, že krajský soud nesprávně posoudil otázku podmínek udělení mezinárodní ochrany, tvrdí, že správní orgány nesprávně hodnotily její situaci, upozorňuje na následky, které by jí postihly po návratu do země původu, upozorňuje na vadný postup překladatelky ve správním řízení, přičemž konkrétní důvody takto uvedené jsou důvodem pro závěr, že tu jsou důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 14 zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud předně nemohl přihlídnout k těm konkrétním skutkovým tvrzením stěžovatelky, které stěžovatelka v žalobě řádně neuplatnila, a to s ohledem na § 109 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud nepřihlíží. V daném případě jde konkrétně o nově stěžovatelkou uplatněné tvrzení, že ve správním řízení neuvedla všechna fakta relevantní pro azylové řízení, neboť byla překladatelem instruována, že důvody musí podat jen ve zkratce, a dokonce byla překladatelem poučována, že některé jiné důvody (strach z manžela v zemi původu) pro ní ani není dobré uvádět. Protože toto konkrétní tvrzení stěžovatelka uplatnila teprve v kasační stížnosti, nemohl se jím Nejvyšší správní soud s ohledem na § 109 odst. 4 s. ř. s. zabývat.

Pokud stěžovatelka obecně argumentuje, že krajský soud nesprávně posoudil otázku podmínek udělení mezinárodní ochrany, a upozorňuje, že správní orgány nesprávně hodnotily její situaci, a odkazuje na informace poskytnuté v průběhu správního řízení, takoveto zcela obecné námitky nejsou přezkoumatelné. V tomto postaci odkázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž pokud *žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti*, přičemž zcela obecné odkazy proto nejsou přezkoumatelné (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikován též jako č. 835/2006 Sb. NSS).

Argumentuje-li stěžovatelka obavou z reakce manžela a celé společnosti (která se negativně staví k uprchlíkům) po jejím návratu, Nejvyšší správní soud poukazuje na svou judikaturu, podle níž obavy z jednání soukromých osob nejsou a nemohou být azylově relevantním důvodem (srov. např. rozsudky NSS ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, či ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, oba publikované na www.nssoud.cz).

Se skutečností, že v případě zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 zákona o azylu nepřísluší žalovanému posuzovat otázku humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, se již Nejvyšší správní soud vypořádal např. v rozsudku ze dne 10. 2. 2004, č. j. 4 Azs 35/2003 - 71, www.nssoud.cz.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti, přičemž z této ustálené judikatury vycházel ve svém rozhodnutí též krajský soud. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

O návrhu stěžovatelky, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena ex lege.

Krajský soud stěžovateli k jeho žádosti ustanovil zástupcem advokáta pro řízení o kasační stížnosti, náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Náklady spočívají v odměně za dva úkony právní služby v částce 4200 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů] a v náhradě hotových výdajů v částce 600 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), celkem 4800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokátka prokázala, že je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je advokátka povinná z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Částka daně vypočtená podle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, činí 912 Kč. Ustanovené advokátce se tedy přiznává odměna v celkové výši 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Pokud advokátka uplatňuje nárok za další úkon odpovídající sepsání návrhu na přiznání odkladného účinku, tuto náhradu Nejvyšší správní soud nepřiznal, neboť takovýto právní úkon byl s ohledem na výše uvedené zjevně bezúčelný (viz § 32 odst. 5 zákona o azylu).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu